

Det er et meget stort område, hvor det er utrolig svært at finde ud af, hvad det egentlig er, forslagsstillerne mener.

Når der bliver skrevet, at man både vil have patienter og natur og arbejdsmiljø og andre faktorer involveret i det, så bliver det jo efterhånden et meget, meget stort område at få overblik over. Jeg tror ikke, man kan forvente, at en bioteknologistyrkelse vil være i stand til at skaffe dette overblik.

Ud over det har Det Radikale Venstre helt formelle grunde til ikke at sige ja til dette forslag, uanset at vi er helt enige i, at problemstillingen er der: Det er ikke til at få overblik over dette område. De formelle grunde er, at det er ganske usædvanligt, at Folketinget begynder at pålægge en minister eller bede en minister om at oprette en speciel styrkelse i sit ministerium. Det bestemmer ministeren selv. Det er heller ikke sådan, at Folketinget skal pålægge statsministeren at fordele ressortområderne på en bestemt måde gennem alle ministerierne. Det er også statsministerens opgave at gøre det, og det synes jeg ikke Folketinget skal blande sig i.

Men den brede debat er i meget høj grad også vores ansvar herinde, og jeg synes, vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at løfte den. Jeg synes også, vi skal være deltagere i de offentlige debatter, der kommer, og som vi bliver indkaldt til af de forskellige organer.

Jeg synes måske også, at det kunne have været spændende at have haft en forespørgselsdebat om det her emne i stedet for blot et forslag om at oprette en styrkelse i et ministerium. Det er jo trods alt en forholdsvis teknisk indretning, som ikke nødvendigvis bringer de resultater, man gerne vil have.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg vil godt spørge fru Elisabeth Arnold om to ting, men jeg vil først sige: Sidst fremsatte vi jo et forslag om et genterapiråd og fik at vide, også fra De Radikale, at det var for smalt. Så kan jeg se, at vi ud fra nogle ordføreres synspunkt har været uheldige at kalde det for en styrkelse, og derfor vil man ikke gå længere ned i materien, for så behøver man ikke dét, for en styrkelse er ikke noget, Folketinget skal pålægge regeringen. Så kunne man jo have kaldt det for et råd en gang til, hvad vi dog ikke havde nogen idé om.

Fru Elisabeth Arnold siger, at vi har en bred og folkelig debat. Hvordan kan det så være, at der i samtlige medier er så stor en afstandtagen

fra befolkningens side, så snart man nærmer sig noget, der har med bioteknologi at gøre? Er det, fordi fru Elisabeth Arnold mener, at oplysningen er gået så godt ud, at befolkningen har taget stilling, eller kunne det ikke være, fordi man mangler oplysning på området?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Med fare for at afsløre, at jeg har misforstået spørgsmålet, vil jeg sige: Jeg føler ikke, at der er en afstandtagen i befolkningen. Befolkningen deltager i debatten, men det betyder da ikke, at befolkningen siger hurra og er helt sikker på, at alt det, der forgår på dette område, er godt, men befolkningen deltager da i debatten, og det synes jeg er godt.

Jeg kan slet ikke følge fru Yvonne Herløv Andersens undren over, at medierne beskæftiger sig med det her og gør folk nervøse, for der er da nogle af de ting, der kommer frem i debatten, som er overraskende, som er foruroligende. Lad mig bare tage et eksempel: For et par år siden kom det frem, at nogle engelske forskere havde fundet ud af, at de kunne bruge æg fra aborterede pigefostre som transplantationsobjekter i forbindelse med barnløshed. Det var da et meget, meget overraskende og overrumplende forslag, som jeg ikke tror, at mange af os på forhånd havde forestillet os overhovedet kunne udtænkes i nogen hjerne.

Ingen i offentligheden og ingen politiker kan forestille sig, hvad forskere kan finde på at forske i, og vi skal heller ikke styre det, men vi må da have lov til at blive forbavsende og foruroligede og nervøse, hvis der sker noget, vi ikke har forestillet os. Sådan er forskningens natur. Det skal vi da ikke lave om på.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg vil da ikke håbe, at fru Elisabeth Arnold har opfattet det sådan, at jeg mente, at en sådan bioteknologistyrkelse skulle tage nervøsiteten fra folk gennem en bestemt form for oplysning. Men jeg vil håbe, at fru Elisabeth Arnold har forstået det rigtigt – og det vil jeg spørge om – nemlig at den oplysning, der skal gives, skal gives så bredt, så folk kan tage stilling på et kvalificeret grundlag. Nervøsiteten kan man da ikke tage fra folk, og mange gange har de også noget at have den i, men jeg mener jo, at de skulle have den oplysning, de kunne få – men på et bredere og mere kvalificeret grundlag.